

Nebo jen stručné:

ODPAD!

Jinde doplní:

OBROVSKÉ ZKLAMÁNÍ. ZATO KNIHA DOBRODRUŽSTVÍ
POD MOŘEM! TU SI NENECHTE UJÍT!

Tam, kde se velkým písmem skví *Kniha, kterou posypal hvězdný prach!*, umaže první slovo a s hlubokým studem, přesto bez zaváhání, přičiní pečlivě vykreslený kosočtverec s příčnou čárkou uprostřed. Chvilí si své dílo zálibně prohlíží, poté ještě uvážlivě doplní několik paprsků vycházejících z obrazce.

Chodí a píše, píše a chodí a nemá z toho ani v nejmenším dobrý pocit. Cítí se jako ubožák, který dělá něco nepovoleného, ale nemůže si zkrátka pomoci. Je zcela vyčerpán, jako nemocný člověk, který už nemá co ztratit. Současně cítí nepochopitelnou euforii, asi jako muž jeho postavení, který ukradne na trhu jablko, na které nemá ani trochu chuť, a nechá ho jen tak ležet opodál na okenním parapetu.

Od té nešťastné noci v divadle uběhl již víc než týden a ani jeden jediný den ho neušetřil dopisu od Miriam. A ne, nemylte se – nebyl necita, jen nevěděl přesně, co by měl v současné situaci dělat. Vídat se s ní jako doposud teď zkrátka nemůže. Ale nechat její psaní zcela bez odpovědi by bylo neomluvitelně hrubé! To si zkrátka nesmí dovolit. Co tedy

zbývá? Musí se přinutit k nějaké odezvě, neurčité, stručné, dávající jakous takous naději... Něco neutrálního, ale milého – ano, něco takového určitě *musí* napsat: hned zítra se k tomu odhodlá, sliboval si po přečtení každého listu a dny mezitím plynuly, šokovány jeho nevychovaností.

Znovu otevřel dřevěnou skříňku, jejíž víko bylo zdobeno vyřezávanými květinami, a vyňal štůsek dopisů. Jeden rozložil, byl už značně zpřehýbaný, což přese všechno dokazovalo jeho zájem prostřednictvím opakovaného pročitání. (Nebyl snad také smáčen jeho slzami? Ale kdepak, nepřehánějme zase. To jen dopis nešťastnou náhodou zmolkl při přenášení pytlů do poštovního vozu, nic víc, nic míň.)

Milý Jonatane,

tuším, že máte teď práce nad hlavu s přípravou své nové knihy. Rozumím tomu a nenaléhám, abychom se viděli, pokud se Vám nedostává času. Jediné, oč žádám, je odpověď na mé dopisy. Čtete je přeci? Ani na to nemáte teď čas? Prosím tedy, napište jen jedno či dvě slova, abych věděla, že jste dopisy v pořádku obdržel.

Budu čekat. Věřím, že nejste z těch mužů, kteří po pár schůzkách ztratí zájem: takových hejsků jsem potkala už spoustu a dovolím si tvrdit, že je okamžitě poznám. Ne, Vy jste jiný. Nezapomínejte na to!

Vaše Miriam